

“MISLI”

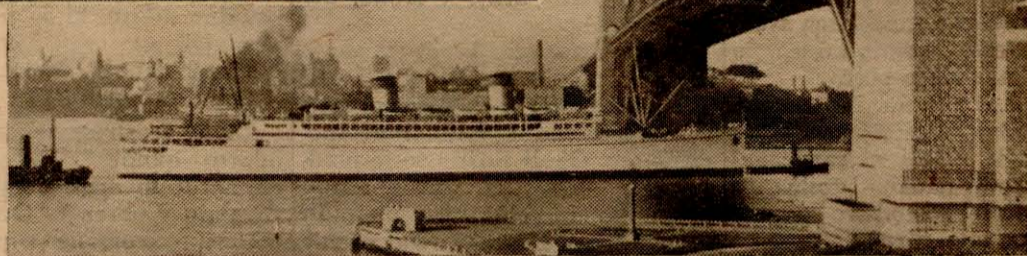
Registered for transmission by post as a newspaper

MARCH - - - 1954

Vol. III. No. 3.

66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.
FA 4025

“MISLI”, G.P.O. Box 553, Sydney, N.S.W.

Preljubo veselje, oj kje si doma;
ovej, kje stanuješ, moj ljubček
srca?
o hribih, dolinah za tabo hitim,
Te videti hočem, objeti želim!

(A. M. Slomšek.)

NASA POT

Na naši zadnji zabavi, ki se je vršila dne 19. marca 1954 v Paddington Town Hall-U, je spoštovani g. pater Pivko imel naslednji govor:

“Bratje, sestre, prijatelji Slovencev, pozdravljeni iz veselega srca!

Zopet smo se malo zbrali, da se po svoje pogovorimo, da se v toplem razumevanju naše slovenske družinice po domače razveselimo, zapojemo in naj bi bili veseli. Zakaj položaj je pač tak, da če bi hodil vsak sam, po svoje, bi bili redki, da, zelo redki, ki bi imeli tolikšno silo, da bi ne omagali preje ali pozneje. — Mi trpimo! Vi trpite in se znojite. Telesno trpljenje mnogih je veliko. Vprašajte vse tiste, ki delajo v industriji. In teh je velika večina. Tovarne jim pijejo znoj in kri; in težka telesna poškodba ali hiter konec je vedno blizu. Sami poznate položaj. In z dela se vračate “domov.” O koliko jih je, ki še niso nikjer doma, ki še nimajo svojih domov, ki se ne vračajo k svojim ljudem, k svoji družini, k svojim dragim! Gredo le iz telesnega trpljenja v duševno. Kaj ni mnogim tako življenje vsakdanji ... kruh? Kako težko večina naših tukaj svoj trdo zasluženi kruh več ali manj v miru použije! A ostaja jim strašna duševna praznота, okolica brez razumevanja za naše notranje potrebe, žalostno tavanje brez smisla in pomena. Kdor nima sam v sebi veliko moči in ne vidi neke luči pred seboj, mu ostane dvojje: da se popolnoma zmaterijalizira in gre v lov za denarjem, ali pa da se utopi v tisti mlakuži, ki se mu zdi najbolj primerna. Vprašam vas, kaj ni tak položaj tolikih naših rojakov?! — In prav zaradi te osamelosti in strašne duševne praznote, radi teh notranjih muk jih klone veliko več, kakor radi težkega fizičnega, telesnega dela. Ta dejstva je treba imeti pred očmi.

In prav te razmere, ta notranja osamelost in duševna praznота so, ki so nas že tolikokrat zbrale in nas zbirajo — družijo. TU NAJ BI BILO ZBIRALIŠČE VSEH DOBRIH IN DOSTOJNIH SLOVENCEV BREZ RAZLIKE; tu naj bo prostor in tisti kraj, KJER SE BOMO VSI POČUTILI KOT UDJE ENE DRUŽINE. NA OSNOVI TAKIH IDEJ IN TAKIH MISLI, KATERE SO NAM VSEM SKUPNE, IN KI NAS VSE DRUŽIJO, kot krščanska vera in tradicija, ljubezen in zvestoba do zemlje, iz katere smo izšli, naša pesem, naša beseda. Naj bi vsi ostali dobri in, skušali biti boljši; naj bi se medsebojno spoznavali, porazgovorili, eden drugega podpirali, dvigali, da eden za drugim ne potonemo.

Prav to je vedno bila naloga našega skupnega lista “MISLI”! To je naloga naših večerov! ZRATI, nas povezati, in ko bodo možnosti, v socialnem skrbstvu pomagati našim trpečim rojakom in družinam. Da, združiti vse Slovence v Avstraliji pod eno samo okrilje v močno skupnost, katera je edino jamstvo, da se ne porazgubimo na tem kontinentu. Vsak tisti, ki ima zares iskreno ljubezen do svojega naroda, bo danes tu v tujini opustil vse tisto, kar nas razdvaja ter iskal ono, kar nas druži; bo opustil strankarsko prepiranje, hujskanje ter razna društvena trenja — VSE V KORIST ENOTNOSTI SLOVENCEV, v korist prirsčne in iskrene skupnosti vseh nas tu v Avstraliji. Edino topla in zares iskrena želja za enotnost in strnjjenost nam bo rodila plodne sadove v bodočnosti ter nas istočasno obvarovala pred cepitvijo na večje ali manjše grupice, kakor to doživljajo naši rojaki drugod, po drugih deželah.

Nekateri so si postavili za cilj, skušati pritegniti edinega slovenskega duhovnika tukaj — mene — da naj bi s svojim delom doprinesel k slovenski skupnosti. Več ali manj me vsi poznate! Sami veste, od prvega prihoda delam za vas, za dobrobit in skupnost vseh nas Slovencev v Avstraliji. To je bila moja naloga in moj cilj! Zato sem

sedaj med vami! Kakor vsak, imam tudi jaz svoje sence in napake. Gotovo jih imam! Toda — MOJE DELO JE ISKRENO IN POŠTENO! Le Vaše podpore, Vašega toplega sodelovanja potrebujem, da bomo tako zares ena družinica, združeni v ljubezni za skupne ideale, močni, zvesti veri in nam vsem dragi slovenski besedi ter tako ljubljeni domovini. V tem duhu vas vse in vsakega posameznika iz vsega srca pozdravljam ter vam želim zares veselih uric v naši domači skupnosti.”

Govor g. pater Pivko je bil spremljan z navdušenim odobravanjem. Večkrat je moral prekiniti svoj govor radi vnetega ploskanja.

TITO — DJILAS

Sredi januarja je svetovno časopisje zopet omenilo Jugoslavijo in odnose med najožjimi sodelavci Tita. Tito je namreč prisilil bivšega uradnega glasnika marksistične ideologije, podpredsednika FNRJ in predsednika Parlamenta Jugoslavije, da poda ostavko na vsa njegova mesta in ostane vnaprej le navadni član komunistične stranke.

Djilasu, ki je imel v Jugoslaviji poleg Tita eno najmočnejših pozicij, se ni bilo treba vsak dan bati UDBE. S svojimi ideološkimi članki v “Borbi,” radi katerih je bil odstavljen, je vzdignil malo političnega prahu. Zaletel se je v svobodo v stranki in v njeno avtoriteto v sedanji Jugoslaviji, in tudi v končni cilj stranke in jugoslovanskega komunizma. Smatral je:

I. da se stara komunistična garda in njihove žene vedejo neprijetno z vidika splošne in komunistične morale (Moša Pijade je imenoval njegove članke “politična pornografija”);

II. da je prišel čas, da se v Jugoslaviji diktatura stranke in njena izključna oblast konča, in se v soodgovornost in soodločanje pritegne širše sloje prebivalstva, in ne le stranko kot elito proletarijata;

III. da je diktatura stranke v tej kratki dobi prinesla tako temeljno prevzgojitev mas in gospodarskega ustroja države, da je čas, da preide Jugoslavija iz dobe diktature v dobo svobodnega socializma (ki naj bi bil končni cilj revolucije in komunistične diktature po učenju Marksa).

Zelo težko je odločiti, ali so osebni ali notranjepolitični ali zunanjepolitični razlogi vodilno odločevali pri odstavitvi Djilasa. Jasno je, da današnji politični glavarji in njih žene in priležnice niso z veseljem gledali na to javno pranje umazanega perila.

Tito je podal sodbo na drugo točko Djilasovega napada. Smatral je, da je njegova kritika zelo nevarna, predvsem radi “neverjetno nizke ideološke in politične ravni strankinih članov in ljudskih mas,” ki so še vedno nejasne in zmešane od vrtnca nedavne revolucije. Problem svobodne kritike v okrilju stranke in strankine discipline navzven se pojavlja v vsaki stranki, posebno pa še v komunistični stranki v borbi za oblast. Djilas je očitno zavrgel slepo in brezobzirno “birokracijo” (strankino disciplino — kar je tako tipično za Stalinovo Rusijo); Tito pa je obsodil to “meščansko anarhijo” svobodne kritike, tipično za zapadne demokracije.

Kardelj je odgovoril na zadnji in najbolj važni Djilasov argument: mesto stranke in njen smoter v današnji stopnji družbenega razvoja v Jugoslaviji. Kardelj smatra, da še ni prišel čas za odstopitev in delitve oblasti. Dasiravno bo morala po marksistični teoriji diktatura stranke enkrat prenehati in napraviti mesto socializmu, je vprav ta sila potrebna, da pripravi vse pogoje socializma. Zaenkrat je “družba še preveč nerazvita in socialistične sile še prešibke, da bi

Hooper

stranka lahko popustila. Mi ne smemo zavreči šibe, dasiravno včasih pade po nedolžnih . . . Če bi mi hoteli preko noči zavreči disciplino stranke in njeno oblast, moramo obsoditi cel naš sistem in predati naš narod ali kapitalistom ali pa kominformi."

Tito in Kardelj sta torej odločila, da bo vnaprej šiba še trše padala po našem domu . . .

Zadnja razlaga za odstavitve Djilas-a je zunanje-politična. Malenkov, ki je zavrnil toliko Stalinskih smernic, je tudi uspel, da privede odpadnika Tita nazaj v okrajne Moskve, in Djilas, Titov predstavnik ob priliki kronanja angleške kraljice, in glavni ideološki steber zblizanja KPJ in skrajno levičarskih skupin zapadnega sveta izven kontrole kominforme, je moral plačati s svojo glavo.

Razkol med Titom in Moskvo nikoli ni bil ideološki. Titov Marksizem se nikoli ni razlikoval od pravovernih nauk Moskve in njenih pridigarjev; vodstvo njegove stranke je ostalo v rokah stare, v Moskvi vzgojene komunistične garde, mladino pa so še nadalje pitali z naukom, da sta največji strup na svetu vera in pa kapitalizem. Razlika je bila le v tem, da je Tito smatral, da je bodočnost komunizma, v Jugoslaviji bolje zasigurana s širokogrudno gospodarsko in vojaško pomočjo Amerike in Zahoda kot pa z nezmernim in brezobzirnim izrabljanjem s strani Stalina.

Danes pa so se stvari mnogo izpremenile. Stalin in Ždanov, ki je izključil Titu iz Kominforme, sta oba mrtva. Osebnih prestiž vodilnih članov ne bo več trpel, če se Titu na stežaj odpre vrata; in mesto izmožganega gospodarskega stroja si Malenkov danes lahko pridobi novega prijatelja, ki se je štiri leta debelil na kapitalističnem denarju, in kateri lahko razbije sistem obrambe proti sovjetski ekspanziji na Balkanu.

Tito je sicer javno zavrnil iztegnjeno roko Malenkova; a vsi znaki kažejo, da je zblizanje med Beogradom in Moskvo popolno.

Rusija in njeni sateliti so prenehali napadati Tita in ogrozati njegove meje.

Moska in Beograd sta zopet postavila normalne diplomatske inošaje.

Preganjanje vere se nanovo stopnjuje v Jugoslaviji; enako kot preganjanje vseh onih elementov, ki so se dali "okužiti" od zapada.

Kaj še ne veste

Da je izven maja naše domovine ostalo po delitvi 16. sept. 1947 še 23.980 duš, in sicer v Italiji 19.280 duš in na Svobodnem Tržaškem ozemlju 4.700 duš.

Da je po statističnih podatkih skoraj 30% emigrantov duševno bolnih, ginečih v neznosnih in strašnih razmerah samote in odrezanosti,

da vzrok temu ni samo klima, pač pa veliko več nezumno uživanje alkohola ter neredna prehrana in prebava ter osamljenost poedina,

da se je v Trstu 15. marca vkrcalo precejšnje število Slovencev za pot v Avstralijo, ker je tam velika brezposelnost in ni nobenega izgleda, da bi se v materialnem oziru kaj izboljšalo,

da je med temi tudi 38 slovenskih deklet-begunk,

Na drugi strani je pritisk proti kominformovcem polagoma popustil.

Beria, katerega je pred nedavnim Malenkov odstavil, ni bil nikoli obdolžen Titovstva, dasiravno je bilo dobro znano, da sta bila Tito in Beria v zelo prijateljskih odnosih pred razkolom.

Ruski kandidat za mesto tajnika Podonavske komisije je dal mesto Titovemu kandidatu Dragoji Djuricu.

Tito je razpustil protirusko propagandno organizacijo v Beogradu.

Balkanski pakt (Jugoslavija-Grčija-Turčija), kateri bi moral dopolniti obrambne možnosti na južnem krilu Severno-Atlantske zveze, je ostal nekje v zraku, ker ga Tito sabotira.

Dobro obveščeni krogi pa gredo še dalje in trde, da je soglasje med Titom in Moskvo in njenimi sateliti zapečaten s formalnim sporazumom. Okoli Božiča so se predstavniki vseh teh držav sestali nekje na jugoslovanski meji in izravnali vse razlike in sporne točke. Tita so sprejeli nazaj v sovjetska nebesa; a odločili so, naj ta sporazum ostane še tajen. Na ta način Tito uresničuje vsa svoja prizadevanja, Moski pa veliko več koristi: kot tajni agent lahko opravlja na zapadu mnogo koristnejšo razdiralno nalogo, če pa se razgali, mu zapad takoj odreže vso gospodarsko in vojaško pomoč in mu pred nosom zaloputne vsa vrata.

Branko.

Miha Civolaj

Miha Civolaj je nervozno obli-
znil slano kapljo potu na ustnah
* Steklenička Coca Cole je prazna
zevala na pisalni mizi * "Se eno —
pet penijev — še enkrat? Dovolj,
sedaj hranimo za ženin dežni
plašč" *

Dolge kolone z L — sh — d zdehajo
na listih pred njim; polne števil
* Miren, točen rokopis — knji-
govodje Mihe Civolaja, slovenskega
knjigovodje importacijske tvrdke
"P. Goldfish & Co." *

Vse naokoli knjigovodje smrdi po
starem vročem pohoštju * Parfum
gospodične Fay, njegove stroje-
ske, spominja knjigovodjo na
ostudne dišave, ki so jih pickorini
prodajali po naših vaseh in trgih
v lesenih zabojih: "Daj brate, kupi
prfuma za puncu . . .!"

Zunaj se strese zeleno listje ob
odprto okno * Dolgočasen zid
temnordečih opek dolgočasno zija
Civolaju v obraz * "Ostudna arhi-
tektura; pomešana s puritanskim
konservativizmom . . ." se je mrdal
knjigovodja na stolu * Vse se je
lepilo na Mihi * Pero v roki, dlan
na papir, srejca na pleča, hlače na
stol, zadnjica na hlače: tropična
klima v pisarni Civolaja, emigra-
cija, Tito, vse se je mešalo v
vročini! . . .

Miss Fay-in nos se je ritmično
dvigal in povešal pri udarcih pi-
salnega stroja * "Kaj če bi bila
Fay moja žena?" je spreletelo

Miho * Dlake na laktu so se na-
ježile v "kurjo polt" * "Zrl bi ovčje
kremenatlece na loju do konca
mojih dni" so se še bolj poostrele
dlake na laktu * "Hvala ti Bože,
da mi jo nisi obesil na vrat!" in
dlake so mirno popadale nazaj na
prepoteno kožo * Miha je stisnil
pero ter zapisal L 357-15-6 v kolo-
no * "L 357-15-6, to je hudičovo
lep denar — potem pa vlečem
L 14-18-7 na teden iz kuverte!" *
Miha se je zlobno nasmejalo: "Kot
na Trgovski Akademiji, ko smo v
knjigovodstvu beležili 'Dinarjev
85.670, —' oče mi je skopo dajal
en 'Bog Čuvaj' za krokarijo na
teden!

"Trgovska Akademija in moja
leta" se je otožno domislil Miha ter
leno črtal nesmiselne oblike po
pivniku * "Sedaj imam 35 let ter
se mi pojavlja prva mast na tre-
buhu * Takrat sem imel 18 let in
en 'Bog Čuvaj' vsako soboto v žepu
* Imel sem hišo, petičnega očeta,
kuharico * Srajce so bile vedno
zlikane, kosilo vedno gotovo * Ter
avto . . . Takrat sem dvoril mladi
študentki Veri, ki je sedaj moja
žena * Študentovski plesi, kava na
nebotičniku, meglene ljubljanske
noči . . ."

Ko je Civolaj leta 1950 prispel
v Avstralijo, so ga vtaknili v tvor-
nico marmelade, kjer je prekladal
z navdušenjem težke zaboje, stiskal
zobe in sanjaril, kako se povrne
nekoč domov — lastnik polovice
Avstralije! Ko se je kasneje vnesel
in sprevidel, je napravil dopiso-
valni tečaj o knjigovodstvu ter se
zabil v gori omenjeno pisarno *
Sedaj Miha živi v sedanosti * Sinu
kupuje zvečnilo gumo, igra ne-
deljski tenis, vodi Vero v sobotni
kino, hrani denar za nove čevlje
in sanja — o hladilniku ter avtu
— pa četudi starejši model * Nje-
gove težnje, njegovi interesi so se
odmaknili iz Evrope * Davis Pokal
je zanj bolj blizu kot Planiške
smučarske tekme * Vroče sonce mu
je izbilo ambicijo ter miselno ela-
stičnost iz glave * Oči kot roke so
nekako otopeli * Življenje se vrti
v malem krogu * Civolaj je dober
knjigovodja, ter šefi so mu povečali
odgovornost * Sedaj ima tajnico
ter precizna njegova kartoteka je
remek delo slovenskega knjigo-
vodstva * Le včasih ko je takole
vroče, odloži pero ter se zamisli
nazaj * Tega mu emigracija ni
vzela * Sanjariti, brez načrtov, brez
bodočnosti, na zemljo slovensko
* Pisarna tvrdke 'P. Goldfish &
Co.' izgine v temi in pomladanski
veter veje med kranjskimi jablanci
* Ta sen udarja na Miho, kot
udarci prijetne harmonike * Sen,
ki mu odpira skrinjo njegovih
spominov, ki jo ljubosumno zapira
med vsakdanjim življenjem * Ko
sen beži, Civolaj omotno presoja
svoje življenje, dolgo, kamenito
pot, na kateri je obrusil toliko peta
* Najboljša leta se mu drobijo v
pesti kot porušena glina * Takrat
Civolaj meri otopelo vse lepe in
žalostne trenutke — ter skuša biti
sam sebi sodnik . . .

Zeleni Jurij.

Publisher: Rev. R. PIVKO.
66 Gordon Street,
PADDINGTON, N.S.W.
(za cerkvijo St. Francis na
Oxford Street)
Tel. FA 4025

Iz dnevnika

5. maja 1948:

Štefan Novak in Vinko Lukačev
sta la dobila za jutri 72 vozov s
katerimi bodo šli po opeko za
gradnjo doma v 8 Km. oddaljeno
Saipa.

6. maja 48:

Včeraj ponoči so neznanci podrli
na Gornjem Kraljevcu — le 3 Km.
od Vratišince — dva križni in v ka-
pelici sv. Florijana prevrnili kip.

Ljudje so vsi ogorčeni nad takim
barbarstvom in nočejo nič slišati o
kakšni vožnji po opeko, češ, mi naj
jim gradimo dom oni nam pa
znamenja rušijo. Nikoli.

Seveda so rdeči takoj znašli
izgovor — križe in kip je poškodo-
val sam duhovni — zato da bi nas
osovražil pri ljudeh. Da bi oni kaj
takega storili pa ni niti misliti. —
Le zakaj ne gredo gledat naša
križpotja?

7. maja 48:

Tomaž Kuzma, čuvar pri gradnji
doma, je nekómu zaupal, da je
videl na predvečer Vnebohoda
Ivana Golobiča, Ivana Grencerja in
Jožeta Lukača kako so podirali
križe. Preje so namreč skupaj pili.
UDBA je zvedela, da ljudje vedo
resnico, in trije junaki so bili že
obilno poplačani — ne radi juna-
štva ampak radi neopreznosti, ker
jih je Kuzma videl pri delu.

Oblast pa je "pravilna" — isti
trije so morali križe popraviti in
celo pobarvati, tako so sedaj križi
še lepši in ljudje se smejejo trem
junakom. Drugega rdečim ni preo-
stajalo, če hočejo nadaljevati z
gradnjo doma.

8. maja 1948:

Danes zjutraj sem se peljal z
vlakom v Čakovec po opravkih. V
vlakom sem srečal Štefa in Vinka, ki
sta se peljala na okraj radi
predvečernjega dogodka. Pogovor
je seveda nanesel na podrtje križe.
Vprašal sem ju, kako je mogoče,
da so tako naivni, da mislijo, da
bodo ljudje verjeli, da sem križe
jaz podrl. Kaj naj bi jaz rušil
svoje svetinje? Mar bo vrana vrani
kopala oči? Ali ne vidijo, da žalijo
one, katerim so sveta znamenja
svetinje?

Rdeči pač znajo odgovarjati na
vsa vprašanja na ta način, da imajo
vedno prav. Dejala sta mi, da so
znamenja samo kamen. Odgovoril
sem jima, da nam taka znamenja
predstavljajo vse naše — našo vero,
našega Vodnika, Odrešenika in
zato so nam sveta. Zakaj imamo
slike naših starišev ali dobrih
prijateljev, ali pa vi vaših voditel-
jev? Saj so samo papir, pa jih le
ne pustimo, da bi jih kdo smešil,
zasramoval ali pa celo uničil,
raztrgal. (Sledi.)

o. Mihalič.

PISMO

Dragi fantje, rojaki,

Kot sodelavec "Misli" sem prejel Vaša pisma. In verjemite — bil sem z Vami, v mislih, v vsem, kar Vas muči v tujini. Bodisi kot sodelavec "Misli," bodisi kot Slovenec-rojak sem Vašo bol in Vaše trenutke razumel — in z Vami delil!

Avstralija, vsa preširna, daleka, se je razprostrla pred Vami kot globelj, ki je ne razumemo. Ne razumemo njenih teženj in njenih boli, ne razumemo njenega jezika. Kljub temu je resnica, žalostna ali vesela:

Tu nas v tujini teži eno: razdvojenost naše duše, naše domačije, ki nam ne daje živeti tako, kot nas je učila naša mati.

Poglejte samo v moj arhiv, ki je poln pisem:

"... Janeza so aretirali, ker je hodil v cerkev."

"... Ne zmorem več težkih davkov..."

"Na božični dan smo delali..."

"... mali Tvoj nečak je prvič jedel riž, ki si ga poslal..."

"... to slovensko pesem so prepovedali, ker je preveč pobožna..."

"Več deklet mi je reklo, da bi prav rade delile s Teboj Tvojo osamelost..."

"... Ti ne veš, kako Te zavidamo, da si gradiš novo samostojnost..."

"Čakali smo v dolgih vrstah na mast..." — in tako dolge vrste pisem iz naše izmučene domovine, ki nas zavida za to, kar mi tu, v Avstraliji, imamo, ter nam zakon in vlada branita; to je svoboda dejanja in misli.

Mi vsi vemo, da so naši slovenski fantje žrtvovali svoja najboljša leta, svoje najboljše misli pri zgraditvi nove dežele, v gozdovih, jezovih, cestah, kjer je tudi del slovenskega znoja doprinesel do civilizacije dežele in naroda, ki nam je bil do pred nekaj leti tuj in nas ni zanimal.

Dejstvo, da nas je na tisoče raztresenih po Avstraliji, nas navdaja z eno, skupno in ponosno mislijo, rojaki:

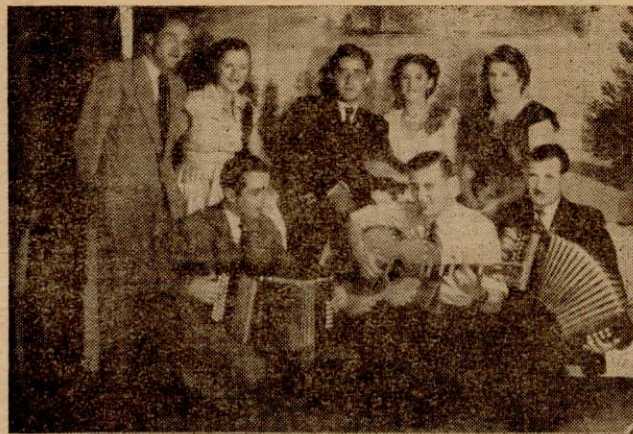
da smo gradili v času, ko so svetovne sile skušale uničiti vse, kar je našega bilo tisoč let! Da smo kopali in rovarili ob času, ko so Tito in njegovi falotje skušali uničiti vse, kar so nam Slovenci gradili in obdržali skoz tisoč let. Na naših poljih, vaseh in planinah se govori jezik, ki je naš, se opravljajo obredi in navade, ki so jih naši očetje in pradedje ustvarili in negovali.

Niste sami, fantje, raztreseni po šumah — dolgočasnih in divjih — Avstralije. Za Vami stoje rojaki, ki se borijo s samoto kot Vi, fantje iz Kranjske, Gorenjske, Štajerske, Notranjske, Primorske, Koroške, Dolenjske.

Vsi gledamo z upanjem v bodočnost, da nam dokaže in odkaže družico življenja, s katero bomo pričeli naravno življenje, ki nas bo družilo v mnoge slovenske družine, ki bodo nekoč ponos in slava našega doma, katerega hočemo vsi, bodite prepričani, vsi raztreseni emigranti, videti še enkrat, videti zibel, kjer nam je mati dajala prvi poduk in nauke v našem jeziku.

Tudi med 'tujkami' bomo našli

Veselo Jozefovo . . .

19. marca, prav na sv. Jožefa, smo ponovno zaplesali v znanem Paddington Town Hall-u, v Sydney-u. *Sami Slovenci!* In kar me je najbolj čudilo: vsi so bili Jožeti — v upanju, da plačam za pivo. Pozabljate fantje naše lepe običaje: mora namreč Jože — godovnik za pijačo dajati.

Sedaj je že kar toplo in domače, ko stopim na slovensko veselico: znani obrazi, poznamo se po imenu, kličemo in mahamo si preko miz: prava gasilska tombola!

Že na stopnicah me je čakalo nekaj elegantnih mladeničev, pa nisem takoj razumel, ali so sprejemni komitet ali kaj?

vešče roke so opravile to bolje kot vsaki avstraljanski restavrant.

Hotel bi omeniti one sodelavce, ki so nesebično pomagali pri organizaciji ter pripomogli, da je vse šlo kot po nitki. Ni bilo nikakega prepira, nobenega hrupa, niti vriskanja ni bilo preveč, ker je bil pač petek, ter smo vsi prišli iz tovarna in pisarn naravnost na ples, med naši mi int edaj boš videl, drag komaj dovolj, da se obriješ in počeeš. Sem poprašal naokoli, pa smo bili istega mnenja: na petek ne bodo več poskušali prirejati plesov, ker so ljudje le pretrudni.

Vsa čast in zahvala od strani onih, ki smo samo plesali in jedli

Kaj hitro po osmi uri zvečer so se že vrteli prvi pari. Velika dvorana je bila baš prav velika, tako, da se nismo stiskali, pa tudi kake dolgočasne priznine ni bilo opaziti.

Ker so 'MISLI' priredile ples v petek, smo prigrizovali mrzli narezek brez naših klobas. Opazil sem, da mi Slovenci nismo preveč navdušeni za sardine — pa ko sprazniš steklenico piva, se prigrizne pač, kar je na razpolago. Bodisi buffet, bodisi bar, so funkcionirali odlično. Pivo in vino se je točilo normalno,

družice, ki nam bodo vedrile težke oblake naše domotožnosti, od katere trpimo

Vi, jaz in vsi, vsi Slovenci po širnem avstralskem ozemlju ... bomo našli nasmeh in malo domačije, kadar si zapojemo med seboj

... Izidor ovčice pasel ... in mi jih pasemo, fantje, ki niste pozabljeni in sami, nikdar — — — Na svidenje. In če verujem v to, kar so nas doma učili, potem sva oba ista: Bog naju bo sodil in naju bo dvignil tedaj, ko greva domov med našimi in tedaj boš videl, dragi, da si opravil najbolje svojo nalogo. Tako, da bodo domačije in mati nate ponosni — — — Sa—

ter pili, vsem onim, ki so res nesebično pomagali: gospa Tavčarjeva najprej v kuhinji in gđe. Marica ter mladi Simenčič pri vratih, kjer so nam pripeli našo zastavico, gospoj Simenčičevi, ki je sama razdelila ter postregla pri buffetu. Dobra gospa Simenčičeva, sva imela celo čas, da poklepeta, ter bi res rad videl malo kmetijo, ki jo je družina pričela v Blacktown-u. Brata Hrast in gospod Simenčič, gospod Cebokli ter g. Lojze Filipič so držali bar, kot stari oštirji! Gospa in gospod Menič, ki so priredili narezke, gospod Jeger (blagajna), prevozna trvdka Vojsk (mladenič z brado), in še gospodje Drnovšek, Franci Novak, pevski duet Šmuc — vsem res ena kolajna za delo. Darko Sedlar kot 'maitre du table,' in potem suhi France Bresnik, v vlogi 'conferencier-ja' — oba sta bila silna. Največja atrakcija večera je bila — Bresnik — tvoja slika Bleda, ter pošteno rečeno, kljub temu, da nisi Jakopič ali M. Gaspari — ampak da imamo tako slikarsko silo med nami ... in verjemi, da sem se pred leti skoro nekaj spoznal v slikarstvu. Iz zanesljivih virov pa sem celo slišal, da si sliko napravil na svoje stroške. Kam bi lahko sliko deli, da se vsi Slovenci, ki obiščejo Syd-

ney, lahko za en šiling pred tvojo umetnino fotografirajo. Tako nekako 4 x 3 m je merila.

Ko je muzika vsem Jožetom in Jožicam odsvirala "Happy Birthday to you . . ." (ki mi je silno antipatična pesem!), se je naš delavni pater ter urednik "Misli" gospod Rudolf Pivko oglašil s pozdravnim govorom, ter se tako navdušil, da je cela zadeva zgledala dokaj slovesno. Povedal je pač, da bi bilo lepo, če bi se vsi Slovenci od časa do časa zbrali ter si pomagali med seboj, ter da bi bilo lepo, če bi za opravljanja in razprtije ne imeli časa — ker smo daleč od doma! Pri govoru je bilo navdušenega ploskanja dovolj.

Pater, kot vsak zemljan ima svoje napake, ampak smatram, da je bilo njegovo delo v Avstraliji samo v prid Slovencem, ter če hočem biti odkrit, mu njegovega položaja ne zavidamo, ker: kršče-vat, maševat, pokopavat, bolnike obiskovat, plese prirejat, "Misli" urejat, in — končno — vse Slovence zadovoljiti — to je absolutno nemo-goča naloga.

Nek staromodni avstraljanski plesni mojster je skušal naša dekleta in naše žene plesati učiti, pa je omagal pod težo — piva. Bil je prava Cankarjeva 'Slika iz predmestja' . . . Muzika ni funkcionirala odlično, moramo pač nekaj domačih godbenikov skupaj spraviti. Šaljiva pošta, tombola (srečen Hrast — si mislil na "Misli," ko si se naslajal ob velikonočni šunki?), neka gospa se je tako nasmejala, da mi je tožila, da jo glava boli. Naše čestitke gđe. Zlatki Šmuc, ki je bila izvoljena 'kraljica zabave,' ker je prejela 52 kart šaljive pošte. Udeležba nekako 350 mladih in starih je preživela ponovno domač in prijeten večer — ob eni ponoči smo si želeli "lahko noč in na svidenje," pri zadnjih mizah pa je zateglo odmevalo: '... prej pa ne gremo dam.' Kdaj se zopet snidemo?

Z.J.

+

"Človek, glej življenje svoje, danes zdrav si in vesel; jutri ti že zvon zapoje, truplo tvoje bo pepel!"

19. febr. je v Brisbane, Queensland, tragično preminul g Milan Krečič, star 27 let, neoženjen.

27. febr. ga je skupina rojakov spremila k zadnjemu počitku.

V začetku marca nas je po daljši bolezni zapustil 26 letni g Franc Negač iz Perth-a, W.A.

Bodi Vama lahka tuja zemlja! V miru počivajta!

Razen radiogramov, hladilnikov in drugih elektr. potrebščin dobite tudi spominske gramofonske plošče, kakor tudi voščila svojem v domovini na ploščah — pri

JOŽA VORŠIČ,
19 Belgium Street, AUBURN.

D78

PAČ KAJ MI POMAGA ...

Ko drugega dela ne vem, zato na Kalvarijo grem. Pa komaj do vrha prispem na drevcu eno gnezdece vzrem; pa mislim, mladiče bom vzel, za večerjo bom pohane jel'.

Takoj se podam na drevo, saj plezati tud' ni težko, al' smola je bila pač to, da gnezdece prazno je blo.

Kaj je meni za gnezdece mar, pod drevescem zagledam mlad par; držala sta se za roke, poljubčke dajala sladke.

A on je govoril le to, če ga danes uslišala bo, če ga danes uslišala bo, da nikol' je pozabil ne bo.

Da rada ti ustrezem, to veš, pa nekaj pozabit ne smeš; če nesrečen slučaj bi hotel, pa kdo bo za sinka skrbel. Pa kaj je to nama le mar, nad nama kraljuje gospodnad, nad nama kraljuje gospodar; ki z veseljem preživlja naj'n rod.

Mene pograbi jeza in skrb, nad njima zavpijem ves srd; če m' ne gresta hitr' domov, nad vama zapel bo en kol. Takoj sta se pobrala oba, kot zajčka zbežala sta dva! "nad nama kraljuje gospod, ki b' z nevoljo preživlja naj'n rod." F.B.

Družino Emila in Ivanke Torbica je razveselila punčka, ki je dobila ime JUDITA-Katarina. Družini Marije in Branka Čvetkovič se je rodil sinko, ki je dobil ime Mihael-Martin. Družino Martina Kolarič v N.Z. je razveselil prvi otrok, hčerka. Dali so ji ime Friderika-Loti-Marija.

Tudi družino Ilone in Jakoba Jerenko je obiskala deklica. Dali so ji ime Margareta.

NE POZABITE! Znanje angleškega jezika je za vašo lepo bodočnost velike važnosti. Šele z znanjem jezika boste razumeli svoje okolje, lahko prišli do boljših služb in si dobili prijateljev. Imate na izbiro kurze, večerni pouk in poslušanje po radiju s knjižico v rokah. **VSE ZASTONJ!** Obrnite se na uredništvo "Misli" ali direktno na Education Department v prestolnici svoje države.

Za najhitrejše in zares varno POŠILJANJE PAKETOV v Jugoslavijo in druge države se Vam priporoča

DR. J. KOCE, G.P.O. BOX 670, PERTH, W.A.

Največja sila na svetu:

"KATERA JE NAJVEČJA VODNA SILA NA SVETU?" - "Materine, ženske solze."

Kranjčicev Jurij ...

Neka deklica se je hotela oženiti z mladeničem, ki je bil poznan kot veliki pijanec. Župnik jo je odvrčal od tega usodnega koraka.

"Ali, moj Tonči," reče ona župniku, "moj Tonči je najlepši fant v vasi. Kaj hočem, ko pa tudi oko hoče nekaj ineti."

In poročila sta se. Šest tednov po poroki jo župnik zopet sreča. Imela je z robcem prevezano oko.

"No, kaj se je vendar s teboj dogodilo?" Zakaj imaš prevezano oko?" jo vpraša župnik.

"Ah, moj pijani mož me je lepo nakazil."

"Hm, kaj pa moreš," ji odgovori župnik, "ko pa tudi oko hoče nekaj ineti!"

On: Včeraj zvečer sem sanjal, da sem bil v nebesih.

Ona: Sem bila tudi jaz zraven?

MATEVŽEVA prva spoved:

V tistih časih, ko je živel Ribničan Urban in njegov sinek Matevžek, Ribnica še ni imela šole, zato so otroke učili kar doma. Nekoga dne vprašajo gospod Ribničana Urbana, če Matevžek že toliko zna, da bi prejel svete zakramente. "Seveda," pravi oče; "dobro," rečejo gospod, "naj pride v soboto popoldne k spovedi." "Sinček," pravi Urban doma, "v soboto boš šel k spovedi. "Ata," reče in poizveduje Matevžek, "kako pa se tisto napravi?" "Ti bom že povedal, predno boš šel," de oče. - V soboto, ko je bil Matevžek že oblečen, je zopet vprašal očeta, kako se opravi spoved. Oče ga resno pogleda in reče: "Ko boš prišel v farovž, vprašaj kuharico, če so gospod doma. Gospodu povej, da si prišel k spovedi. Tam v spovednici povej gospodu vse, karkoli si kdaj delal in počel. Potlej bo pokora, ampak za tisto ni treba nič posebnega vedeti. Si razumel, in veš sedaj vse?" - Sinček je res tako napravil, in se grehov takole obtožil: Ko mama skuha žgance in zelje se dobro

najem, potlej pa grém največkrat kravo past. V slabem vremenu pomagam očetu rešeta delati. Vitre znam že dobro delati, obodov pa še ne, a mislim, da se jih bom kmalu naučil." "Je to vse?" Mislim da vse." "Dobro, pridi v žagrad, tam bo pokora." V žagradu gospod prislonijo Matevžku par s palico po zadnji in obljubijo, da se bodo tudi očetu zahvalili, ko je sinka tako lepo naučil. Doma je Matevžek povedal, da se bodo gospod še posebej zahvalili, in pripomnil: "Saj spoved ni nič težkega, ampak pokora - uh, uh!"

V redu torej, ste položili izpit? "Nisem, vendar sem bila ena izmed prvih, katerim ni uspelo."

Koliko ste torej stara, Monika? "Sestindvajset." In vaša mlajša sestra? "Trideset."

Kako si lahko zamišljate, da sta Janez in Urška zaročena? "Ona ima prstan, a on suh žep."

Prijatelj prijatelju: "Kdaj se boš pa ženil?" - "Ko se bo ona!"

"MISLI" so naše skupno glasilo vseh Slovencev v Avstraliji. Podprite jih. Poravnajte naročnino.

Poročilo o Jožefovanju 1954:

Dohodki prostovoljnih prispevkov.....	L 54-12-7
Loterija s šaljivo pošto.....	L 26-12-0
Hrana in pijača.....	L117-12-9
	L198-17-4

IZDATKI: Dvorana z mikrofonom.....	L 28-12-6
Muzika.....	L 32 -0-0
Šunka in 2 bonbonijeri.....	L 05-14-8
Posoda in potrebščine.....	L 20-14-0
Pivo in vino s prevozom.....	L 82 -9-2
Narezek s kruhom.....	L 27 -2-0

Skupno izdatkov L196-12-4

(Slika in delo ne računano!)

Ostalo v dobrem le L2-5-0! Dano v sklad "Misli." - Vsem iskrena hvala!

ŠCEDITE...

Pri nakupu Vaših električnih predmetov Vam vzamem v račun po najvišjih cenah Vaše stare hladilnike "ice chest," radio aparate i.t.d.

Ne pozabite

Če ste se odločili kupiti kakršni koli elekt. predmet - vseh najnovejših znamk po najugodnejših cenah in odplačilnih pogojih - se obrnite na

KARL BEZJAK

124 Cumberland Road, AUBURN.

Prodaja: Vseh vrst RADIO APARATOV, GRAMOV, ELEKT. HLADILNIKOV, PRALNIH STROJEV, ŠTEDILNIKOV, ČISTILCE ZA PODE IN PREPROGE.

Vsakovrstnih šivalnih strojev, glasbil i.t.d. - Tudi Jugo. gramof. plošče in tudi v drugih jezikih lahko dobite po najnižjih cenah.

NABAVLJA VAM VSAKOVRSNA MOTORNA VOZILA, HIŠE.

